

10 במרץ 2024

אל: ראש הממשלה
חברי קבינט המלחמה
מאת: אלוף (מיל') מתן וילנאי

הנדון: המצב ההומניטארי ברצועה מהווה פיגוע אסטרטגי בביטחון ישראל

מכובדיי;

בשם מאות חברי תנועת "מפקדים למען ביטחון ישראל", כולם בכירי עבר בכל מערכות הביטחון והחוץ, אני מבקש להביא לתשומת ליבכם את מסקנתנו לפיה הפגיעה בביטחון ישראל ובאינטרסים אסטרטגיים נוספים, כתוצאה ממדיניות הממשלה בשאלת הסיוע ההומניטארי ללמעלה משני מיליון תושבי רצועת עזה שאינם מעורבים בלחימה, הינה מוחשית, רב-מימדית, ומוסיפה להצטבר.

מעבר להיבטים הערכיים והמוסריים, המשבר ההומניטארי ברצועה, הנמצא על סף אסון, מאיים על חופש הפעולה של צה"ל ועל בלעדיות ישראלית בקביעת מאפייני עתיד הרצועה; משבש את יחסי ישראל עם ארה"ב, עם מדינות השלום ועם מדינות אחרות.

על הממשלה לפעול במהירות ובנחישות כדי לבלום את הגל העכור שאינו עוד מעבר לאופק. על הממשלה לשנות התייחסותה לסוגיה מקצה לקצה: במקום לריב עם ירידים ואחרים על כל משלוח סיוע, על הממשלה להוביל – ובגלוי – מהלכים מהירים להרחבה משמעותית בכמות הסיוע, באמצעי שינועו, במגוון המעברים המשרתים משימה זאת ובבטיחות הפצתו לשני מיליון הנזקקים.

כאמור, הפגיעה בפועל הינה רב מערכתית:

ארה"ב

במגעים (במסגרות חוץ-תנועתיות) עם בכירי הממשל, חברי תנועה היו עדים זה מכבר לכך שבצד הסכמה רחבה עם שתי מטרות המלחמה – חיסול יכולות החמאס והחזרת החטופים, הלכו וגברו ביטויי תסכול וכעס הן על העדר אסטרטגיה באשר ל"בוקר שאחרי" והן, בטווח המיידי, על מה שכונה "קמצנות הומניטארית". הדברים נשמעו עוד טרם עמד על כך (כמדווח) חבר הקבינט רא"ל (מיל) בני גנץ, בביקורו האחרון בווינגטון, ובנחרצות רבה גם בעקבותיו.

החלטת הממשל להצניח סיוע הומניטארי – צעד שלא ננקט מעולם לגבי שטח בשליטת מדינה ידידותית, והחלטת הנשיא בידן על הקמת מערך אספקה ימי, מהוות ביטוי לחשיבות הסיוע ההומניטארי במסגרת הערכים, השיקולים האסטרטגיים ואילוצי הפנים של ארה"ב. בד בבד יש בהן כדי להמחיש תסכול ממדיניות ממשלתנו ונחישות לשלול ממנה את זכות הוטו בסוגיה זאת, ובמשתמע גם בסוגיות אחרות הקשורות למלחמה בעזה ולעתיד הרצועה.

כל אלה מצאו ביטויים גם ב'מסמך ההגנה הלאומי 20' (NSM 20), שנחתם ע"י הנשיא ב-8 בפברואר, ומחייב את מחמ"ד והפנטגון לדרוש ממקבלות סיוע אמריקאי להתחייב בכתב כי הן עומדות בכללי החוק הבינלאומי, בכלל זה בכל הקשור להעברת סיוע הומניטארי. הממשל כבר פועל לקבלת ההתחייבות מישראל וגורמים בקונגרס כבר מקדמים מהלכים באשר לאימות ההתחייבויות ותוצאות אי-עמידה בהן.

אם בכך לא די, עצמת המחאה הציבורית בארה"ב על ביטוייה השונים, והממצאים בדבר תרומת המצב ברצועה לאבדן התמיכה בישראל בעיקר בקרב הדור הצעיר, חייבים להדיר שינה מעיני כל המודעים לחשיבות המרכיב האמריקאי במשוואת הביטחון הלאומי שלנו בהווה ולעתיד.

מדינות האזור

גם במגעים עם בכירים ואחרים במדינות השלום – מצרים, ירדן, ומדינות הסכמי אברהם, ביטויי התמיכה בצדקת המענה הנחרץ לרצחנות החמאס ב-7 באוקטובר, פינו זה מכבר את מקומם להבעת דאגה מהשלכות המשבר ההומניטארי. בצד התגייסות כמה מהן לאספקת סיוע, נציגי יותר ממדינה אחת מדווחים על החלטה להשעות מהלכי נירמול ולצמצם מגעים עם ישראל למעט אלה הקשורים במישרין במצב ברצועה כמו גם ביציבות האזורית, בכלל זה באם יתמשו כוונות קיצוניים משני הצדדים לבצע פרובוקציות במהלך חודש רמדאן ובכך להצית זירות נוספות.

מדינות אחרות

בין אם בהשראת ביטויי ומהלכי הממשל האמריקאי, ובין משיקולים עצמאיים, העוינות לאותה "קמצנות הומניטארית" ברחבי אירופה ומעבר לה, כבר הביאה מספר ממשלות להשעות אספקת אמל"ח לישראל.

בשורה תחתונה:

נזקי מדיניות הקמצנות ההומניטארית, כמו גם נזקי התבטאויות בלתי ראויות בעליל של שרים וח"כים חסרי אחריות, מערערים את יסודות התמיכה הביטחונית והמדינית בישראל בבירות החשובות ביותר לביטחוננו.

על ראה"מ ושרי קבינט המלחמה לרסן את המתלהמים, לתעדף את ביטחון ישראל והאינטרסים האסטרטגיים הלאומיים על פני שיקולים קואליציוניים, ולהוביל בדחיפות מהלכי סיוע הומניטארי נרחבים בטרם הפגיעה בחופש הפעולה הביטחוני ברצועה, בחופש הפעולה המדיני לעיצוב עתיד הרצועה, וביחסי ישראל עם ארה"ב, מדינות השלום ומדינות נוספות, יהיו בלתי הפיכים.

בכבוד רב;

אלוף (מילי) מתן וילנאי
יו"ר